

РЕШЕНИЕ

№ 82

гр. Сливница, 30.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВНИЦА, VI-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети септември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Ангелина Г. Гергинска

при участието на секретаря Жанета Ив. Божилова
като разгледа докладваното от Ангелина Г. Гергинска Гражданско дело № 20211890100055 по описа за 2021 година

„ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Изгрев, бул. „Д.Ц.“ № 37, е предявява иск с който моли да бъде установено по отношение на Г.А.Д. , ЕГН *****, с постоянен адрес гр.Б., ул.“Ф.“ №9, че дължи сумата от 5 000,00 лева – дължима неизплатена главница по Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на Кредитен лимит (овърдрафт) по разплащателна сметка № 51РКО-В-0423/02.10.2007г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението - 28.02.2020 г. по чл. 417 от ГПК, въз основа на което е било образувано ч.гр.д. № 121/2020г. по описа на РС –Сливница, до окончателното изплащане на сумите; договорна лихва за периода от 19.08.2012г. до 05.02.2020г. в размер на 9 151,72 лева; наказателна лихва за периода от 08.09.2012г. до 20.07.2015г. в размер на 2 636,92 лева, законна лихва, за периода от 06.02.2020г. до 28.02.2020г. в размер на 30,59лв. и разноски към 28.02.3030г. за връчване на покана за предсрочна изискуемост в размер на 60,00лв., за което издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.417 от ГПК, по ч.гр.д. № 121/2020г. по описа на РС гр. Сливница.

Претендира заплащане на сторените в хода на настоящото производство разноски както и разноските в хода на заповедното производство.

За процесното вземане, ищецът на основание чл. 410 от ГПК подал заявление за издаване на Заповед за изпълнение на парично задължение. Било образувано ч.гр.д. № 121/2020г. по описа на РС гр. Сливница. Предвид факта, че ответникът е подал възражение, на заявителя било указано, че може да предяви иск за установяване на вземането си, поради което било образувано настоящото производство.

Представени са писмени доказателства под опис и са направени доказателствени искания.

Ответникът, Г.А.Д., в представения в срока писмен отговор по реда на чл.131 от ГПК, оспорва претенциите на ищеца както по основание, така и по размер. Прави възражение за

изтекла в негова полза погасителна давност на претендираните от ищеца задължения в периода 02.10.2009г. до 03.10.2014г., а именно главница в размер на 5 000лв. въз основа на чл.110 ЗЗД и непогасена договорна лихва в размер на 9 151, 72лв., наказателна лихва 2 636,92 лв., законна лихва въз основа на чл.119 ЗЗД. Прави възражение за неравноправни клаузи в договора сключен с ищеца във връзка с прекомерно уговорения лихвен процент и за всички неравноправни клаузи в него. Прави възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение, както в исковото производство, така и в заповедното. Не представя писмени доказателства.

При тези данни от фактическа страна, съдът, приема че е сезиран с иск с обективно и субективно съединени искове с правно основание чл.79, ал.1 от ЗЗД. Искът са предявен по реда на чл.422, ал.1 от ГПК, поради което за ищеца е достатъчно да докаже че вземането, което претендира съществува.

По отношение на главния иск с правно основание чл.79, ал.1 от ЗЗД, съдът намира следното: В тежест на доказване на ищцовата страна е проведе пълно главно доказване относно обстоятелството за наличието валидно облигационно отношение между него и ответника, както и неизпълнение от страна на ответника на задълженията му възникнали във връзката с облигационното му отношение с ищеца. Ответникът не оспорва сключеният с ищеца договор. Същият неоспорва и факта че не е заплатил претендираната от ищеца сума. Ответникът възражава, че е изтекла погасителната давност, поради което вземането е погасено поради тази причина.

Видно от представените доказателства между страните е сключен договор за издаване на револвираща сметка на 02.10.2007г. В договорът, страните са договорили, че срокът на ползване на овърдрафта е до 02.10.2009г., като същият се подновява автоматично при условията и по реда, предвидени в Общите условия на Банката. Прието е, че с подписване на договора, титулярът се е запознал с ОУ и приема прилагането им при уреждане на отношенията между него и банката. Съгласно т.36.1 от ОУ срокът за ползване на кредитния лимит /овърдрафта/ е съгласно договора, като същият се удължава автоматично всеки път за нов едногодишен период, при условие, че никоя от страните не е уведомила другата за прекратяването му най-малко 60 дни преди изтичане на текущия срок.

Не се твърди от страните, съответно не са ангажирани доказателства за отправено от коя да е от страните по договора до другата предизвестие за прекратяване на договорната връзка.

От сключението на приетата по делото ССчЕ, което съдът кредитира изцяло, се установява, предоставеният банков кредит - овърдрафт е усвояван многократно по банковата сметка на ответника. Вещото лице докладва, че в периода от 08.10.2007г. до 15.02.2008г. размерът на усвоената сума по предоставеният кредит е 5270,00лв., като е посочено усвояването по дати и размер. Изцяло усвоеният банков кредит - овърдрафт, е погасяван по банкова сметка предоставена на ответника в периода от 16.11.2007г. до 10.01.2011г.- последно плащане, в общ размер на 6216,09лв. , с което се погасяват задълженията както следва : непогасени задължения от предходни отчетни периоди, лихви, комисионни и такси.

Съгласно сключението на вещото лице за периода от 19.08.2012г. до 05.02.2020г. при съобразяване с периодите на закъснение за кредитополучателя са налице задължения за дължима договорна лихва в размер на 9 151,72 лева; наказателна лихва за периода от 08.09.2012г. до 20.07.2015г. в размер на 2 636,92 лева и такси в размер на 60.00 лева за връчване на покана за предсрочно изискуемост към 28.02.2020г.

Задължението по договора да е било обявено за предсрочно изискуемо посредством

връчването лично на ответника на покана на 16.10.2019г., с която му е предоставен седмодневен срок за изплащане на дължимите суми, като е посочено че след изтичането на дадения срок кредитът ще е изцяло и предсрочно изискуем. Доброволно плащане не е постъпило от страна на ответника, поради и което считано от 24.10.2019г. кредитът е изцяло изискуем.

Неоснователно защитата на ответника се позовава на непредвидено с договора и приетите от него ОУ задължение за банката при първото непогасяване на задължение по него да му обяви овърдрафта за предсрочно изискуем и да го прекрати. От разпоредбата на чл.27 от приетите на осн.чл.298,ал.1 ТЗ ОУ на „ПИБ“ АД за издаване и ползуване на револвиращи кредитни карти с чип MASTERKARD и VISA ,приети с решение на УС на 17.04.2007 г. и изменени и допълнени с решения от 24.07.2007 г. е видно, че страните са договорили право за банката да обяви на титуляра на картата предсрочната изискуемост на всичките му задължения по кредита. Банката се позовава в заявлението си на настъпилата предсрочна изискуемост на кредита, преди което е уведомила длъжника, че с изтичането на 7-дн.срок за доброволно плащане на просрочените му задължения по кредита в размер на 16 418,42 лева ще счита за предсрочно изискуеми всички суми по него.Съгласно чл.36.5 от горепосочените ОУ систематизиран в раздел XVII от същите: ”Срок на договора и прекратяване” той се прекратява с обявяването на предоставения овърдрафт за изцяло предсрочно изискуем. Неоснователна с предвиждащите автоматичното удължаване клаузи на ОУ на срока за ползуване на овърдрафта, приети от него на осн.чл.298,ал.1 ТЗ е защитната позиция на ответника Д., че банката е била длъжна да прекрати още на 02.10.2009 г. , която е договорената дата, респективно на 10.01.2011г., когато е последното плащане от ответника.

Следователно към датата на предявяване на иска между страните по делото е налице действащ валиден договор за кредит, дължими от кредитополучателя по който са, съгласно заключението по ССЧЕ, главница в размер на 5000 лева, договорна лихва за периода от 19.08.2012г. до 05.02.2020г. в размер на 9 151,72 лева; наказателна лихва за периода от 08.09.2012г. до 20.07.2015г. в размер на 2 636,92 лева; законна лихва, за периода от 06.02.2020г. до 28.02.2020г. в размер на 30,59лв. и разноски към 28.02.3030г. за връчване на покана за предсрочна изискуемост в размер на 60,00лв.

Предвид спецификата на договора за овърдрафт погасяването на задълженията по него не се изпълнява на предварително договорени анюитетни вноски. При ползването на овърдрафт, кредитополучателят има възможност да тегли суми в брой или да нарежда плащания за суми до определен лимит, надвишаващ наличността по банковата сметка. Кредитният лимит може да се използва при необходимост и се погасява с всяко постъпване на средства по сметката, като няма определена месечна вноска и лихвата, която се заплаща, се начислява само върху ползваната част и за дните, през които тя е ползвана. Това означава, че в конкретния случай договорната лихва има характер на периодично плащане с начален момент на изискуемостта, считано от датата на начисляването като дължима при съобразяване със съответните условия на договора, вкл. и по отношение на процента, в който е определена. Наказателната лихва, начислявана в конкретния случай също носи всички белези на „периодично плащане“ по смисъла на чл.111, б.в от ЗЗД. Понятието "периодични плащания" се характеризира с изпълнение на повтарящи се задължения за предаване на пари или други заместими вещи, имащи единен правопораждащ факт, чийто падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите на плащанията са изначално определени или определяеми, без да е необходимо периодите да са равни и плащанията да са еднакви. В този смисъл вземанията за договорна и за наказателна лихва с падеж три години преди подаване на исковата молба, а именно за периода от

19.08.2012г. до 28.02.2017г. са погасени по давност. Доколкото са налице данни в заключението на вещото лице и при извършено служебно изчисляване /по арг. от чл.162 от ГПК/ размера на договорната лихва за периода от 20.03.2017г. до 05.02.2020г. възлиза на сумата от 2 798,24 лева, до които размери искът следва като основателен и доказан да бъде уважен. Претендираната наказателна лихва се явява погасена по давност, поради и което искът следва да бъде отхвърлен в тази част.

Предвид изложеното съдът намира, че исковата претенция на ищеца е частично основателна и като такава следва да бъде уважена както следва: главница в размер на 5000 лева, договорна лихва за периода от 20.03.2017г. до 05.02.2020г. възлиза на сумата от 2 798,24 лева; законна лихва, за периода от 06.02.2020г. до 28.02.2020г. в размер на 30,59лв. и разноски към 28.02.2020г. за връчване на покана за предсрочна изискуемост в размер на 60,00лв. като в останалата част следва да бъде отхвърлен като погасен по давност.

Във връзка с направените претенции и представяне списък на разноските от ищцовото дружество съдът намира следното. Предвид изхода на делото, разноските следва да се възложат на ответната страна. Предвид обстоятелството, че настоящото производство е по реда на чл.422 от ГПК, при уважаването му се задейства изпълнителната сила на издадената заповед за изпълнение по реда на чл.417 от ГПК.

С оглед изхода на спора при настоящото му разглеждане, разноски се дължат на ищеца на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, съобразно уважената част. Направено е съответно искане, представен е списък по чл. 80 ГПК и доказателства за сторени такива в исковия процес в размер на 337,58 лева– платена държавна такса, 300,00лв. възнаграждение за вещо лице за ССЧЕ и 450,00лв. – юрисконсултско възнаграждение. Ответникът е направил възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение, като моли да бъде намалено до минималния размер предвиден в Наредбата за плащането на правната помощ. Съгласно разпоредбата на чл.25, ал.1 от Наредбата за плащането на правната помощ минималното възнаграждение е в размер от 100 до 360 лв., като в ал.2 на цитирания текст е предвидено увеличение на така определеното максимално възнаграждение до 50% при цена на иска над 10 000лв., какъвто е настоящия случай. Съдът като съобрази с действителната правна сложност и квалификация, както и извършените процесуални действия по установяване на релевантните за делото факти и събиране на доказателства, свързани с предмета на спора, намира възражението за неоснователно. Следва, разбира се да се отчете и активността на процесуалния представител на страната - изготвяне и депозиране на искова молба, молби и изобщо всички действия, извършени по съответното дело. Фактичската и правна сложност на делото в случая се явяват съразмерни на претендираното юрисконсултско възнаграждение, и с действията, извършени от процесуалния представител на ищеца.

Съобразно уважената част, в тежест на ответника следва да бъдат възложени, сторените от ищеца разноски в размер на 508,30лв.

Ответникът също е претендира разноски и представя списък по чл.80 ГПК, в размер на 1150 лв. , представляващи адвокатско възнаграждение. В представените писмени бележки, ищецът е възразил срещу размера на претендираното адвокатско възнаграждение, като моли да бъде намалено до минималния размер предвиден в НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Възражението на ищеца за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, доколкото в подобни случаи следва да бъде съобразена както с правната квалификация и извършените процесуални действия по установяване на релевантните за делото факти и събиране на доказателства, така и с настъпването на евентуални усложнения, свързани с предмета на

спора или със страните. Следва, разбира се да се отчете и активността на процесуалния представител на страната - изготвяне и депозиране на отговори, жалби, молби и изобщо всички действия, извършени по съответното дело. Фактическата и правна сложност на делото в случая се явяват съразмерни на уговореното адвокатско възнаграждение, и с действията, извършени от процесуалния представител на ответника. В Наредба № 1/2004г. определя минималните размери на адвокатските възнаграждения за съответния вид услуга, като максималния размер е въпрос на конкретно договаряне между страните, но адвокатското възнаграждение трябва да бъде адекватно на фактическата и правна сложност на делото. Действително адвокатът има право свободно да договаря размера на възнаграждението, което да му бъде заплатено във връзка със съответното представителство, но тази свобода не се простира и върху размера, за който следва да отговаря насрещната страна, която предвид същността на този вид сделка не участва в договарянето на сумата, поради което и не може да бъде обвързана от размер, договорен от други лица. Обратното становище означава да се допусне злоупотреба с процесуални права, най-вече по отношение на насрещната страна. В конкретния случай, минималния размер на адвокатско възнаграждение определено по правилата на чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, е в размер на 1036,00лв., а договореният и заплатен от ответника е в размер на 1150,00лв., който е съразмерен на осъществената правна помощ, съдействие и представителство и възражението за прекомерност е неоснователно. Ето защо, предвид чл.78, ал.3 ГПК, ищецът следва да заплати на ответника сумата от 612,53лв., съразмерно с отхвърлената част.

Съгласно т.12 на ТР №4/18.06.2014г. на ВКС, ОСГТК, съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл.422, респ. чл.415, ал.1 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпреди отговорността за разноските, както в исковото, така и в заповедното производство. В мотивната част на тълкувателното решение е указано, че съдът по установителния иск следва да се произнесе с осъдителен диспозитив и за разноските, сторени в заповедното производство, тъй като с подаване на възражение от длъжника, изпълнителната сила на заповедта за изпълнение в частта ѝ относно разноските отпада.

В рамките на заповедното производство ищецът е направил разноски в размер на 337,58 лв. – заплатена от заявителя държавна такса и 150,00лв. за юрисконсултско възнаграждение. Предвид направеното възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение, съдът намира същото за основателно по следните съображения : Съгласно разпоредбата на чл.26 Наредбата за плащането на правната помощ минималното възнаграждението е в размер от 50 до 180 лв. Доколкото в заповедното производство фактическата и правна сложност се изчерпва в попълването на утвърден формуляр, то съдът намира възражението за основателно , поради и което дължимото юрисконсултско възнаграждение, следва да бъде присъдено в минимален размер от 50,00лв.

Ето защо, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сторените в заповедното производство разноски в общ размер на 171,80лв., съобразно уважената част.

Ответникът също е направил разноски в заповедното производство, а именно в размер на 850,00лв. за адвокатски хонорар. Предвид направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, съдът намира същото за основателно по следните съображения : Действията на процесуалния представител на ответника в заповедното производство се изчерпват единствено с депозирането на възражение по чл.414 ГПК. В конкретния случай релевантно за преценката за размера на адвокатското възнаграждение е единствено изготвянето и депозирането възражение почл.414 ГПК .

По изричната разпоредбата на чл.7, ал.7 от Наредба № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, установения минимален размер на дължимото адвокатско възнаграждение е относим за осъществяване на защита в заповедното производство.

Така в настоящия случай размера на възнаграждението се определя с оглед разпоредбите на чл.7, ал.7, във вр. с ал.2, т.3 от Наредба №1 от 09.07.2004г. Съгласно тази скала дължимото възнаграждение за адвокат, защитаващ материален интерес в размер на 8 439,91 лева */това е половината от стойността на претендираната сума 16879,23 лв./* е 752,00 лева, в какъвто и размер следва да бъде присъдено.

Ето защо, съобразно с отхвърлената част, ищецът следва да заплати разноските на ответника, съобразно отхвърлената част в размер на 400,54лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Г.А.Д. , ЕГН *****, с постоянен адрес гр.Б., ул.“Ф.” №9, че дължи на „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Изгрев, бул. „Д.Ц.“ № 37, сумата от 5 000,00 лева – дължима неизплатена главница по Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на Кредитен лимит (овърдрафт) по разплащателна сметка № 51РКО-В-0423/02.10.2007г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението - 28.02.2020 г. по чл. 417 от ГПК, въз основа на което е било образувано ч.гр.д. № 121/2020г. по описа на РС –Сливница, до окончателното изплащане на сумите; договорна лихва за периода от 20.03.2017г. до 05.02.2020г. възлиза на сумата от 2 798,24 лева; законна лихва, за периода от 06.02.2020г. до 28.02.2020г. в размер на 30,59лв. и разноски към 28.02.3030г. за връчване на покана за предсрочна изискуемост в размер на 60,00лв., за което издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.417 от ГПК, по ч.гр.д. № 121/2020г. по описа на РС гр. Сливница.

ОТХВЪРЛЯ предявения от „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Изгрев, бул. „Д.Ц.“ № 37 за осъждане на Г.А.Д. , ЕГН *****, с постоянен адрес гр.Б., ул.“Ф.” №9 да заплати договорната лихва за периода от 19.08.2012г. до 28.02.2017г. за сумата от 6 353,48 лева, и наказателна лихва за периода от 08.09.2012г. до 20.07.2015г. – за сумата от 2 636,92 лева, по сключен на 02.10.2007г. Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на Кредитен лимит (овърдрафт) по разплащателна сметка № 51РКО-В-0423/02.10.2007г., поради погасяване на вземането по давност.

ОСЪЖДА Г.А.Д. , ЕГН *****, с постоянен адрес гр.Б., ул.“Ф.” №9, да заплати на „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Изгрев, бул. „Д.Ц.“ № 37, сумата от 508,30 / петстотин и осем лева и 30 ст./ лв., представляващи направени в исковото производство разноски от ищеца, съобразно уважената част, на основание чл.78, ал.1 ГПК и сумата от 171,80 /сто седемдесет и един лева и 80 ст./ лева . представляващи направени и заповедното, съобразно уважената част.

ОСЪЖДА „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Изгрев, бул. „Д.Ц.“ № 37, да заплати на Г.А.Д. , ЕГН

*****, с постоянен адрес гр.Б., ул.“Ф.“ №9 сумата от 612,53 /шестстотин и дванадесет лева и 53 ст./лева, представляващи направени в исковото производство разноси от ответника, съобразно отхвърлената част, на основание чл.78, ал.3 ГПК и сумата от 400,54 /четиристотин лева и 54 ст./ лева, представляващи направени в заповедното производство разноси от ответника, съобразно отхвърлената част.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски окръжен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщение за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Сливница: _____